

След продобиването на имот - УПИ I, местността „Върбова чука“, в кв.Банкя, Иванов установил, че съседният УПИ II, собственост на Петров, е ограден отвсякъде, включително и към неговия имот с ограда висока около 1,80 м., направена от наредени едно върху други изпочупени глинени гърнета. Макар оградата да била разположена изцяло в имота на Петров, а не на регулационната линия, тя била полусрутвеща се, а при всеки по-силен вятър от нея падали части, както в имота на Иванов, така и на тротоара и създавали опасност за минаващите по него. След като не успял да се разбере със съседа си за оградата, Иванов подал жалба в общинската администрация. Кметът на район „Банкя“ назначил комисия, която извършила оглед на оградата. Комисията установила, че оградата се срутва и създава опасност за живота и здравето на гражданите. Изслушала Петров, който заявил, че не иска и не може да я поправи, изслушала и технически експерт, който потвърдил, че оградата е така правена, че не позволява да бъде поправена и заздравена. Въз основа на протокол на комисията, Кметът на район „Банкя“ издал заповед, с която наредил на Петров да премахне оградата. В четиринадесетдневен срок от съобщаване на акта, Петров подал жалба срещу законосъобразността му чрез кмета на Район „Банкя“ до административния съд. Независимо от подадената жалба, два месеца след издаване на заповедта, тя била принудително изпълнена, като оградата била премахната. Докато се провеждало съдебното производство, реколтата на Петров била унищожена от кози, които често били пускани да пасат наблизо. В имота си той отглеждал домати, които продавал и с парите помагал за доходите на семейството си. В жалбата Петров твърдял, че не знае дали има издадено разрешение за строеж на оградата и настоява такова да бъде изискано от районната администрация. Твърди, че тъй като оградата е правена още от неговия баща през 1981 г., преди да разпореди премахването ѝ, административният орган е трябвало да съобрази този факт, като води свидетели за доказването му.

Моля отговорете на долните въпроси, като мотивирате отговорите си:

1. При горната фактическа обстановка на какво правно основание /посочете конкретна правна норма/ следва да е била издадена заповедта на Кмет на район „Банкя“ за премахване на оградата?
2. Кой е компетентният орган да издаде такава заповед и може ли Кметът на район „Банкя“ да е такъв. Ако отговорът е „да“ – при какви условия?
3. Каква е била възможната защита на Петров срещу изпълнението на заповедта в процеса по оспорване на законосъобразността ѝ и в изпълнителния процес по принудителното ѝ изпълнение?

4. Законосъобразно ли е при подадена жалба срещу заповедта на кмета на район „Банкя“ същата да бъде изпълнена преди да е влязла в сила? В какви срокове и по какъв ред е можело да се направи искане за спиране на изпълнението на заповедта? С какви аргументи би могло да е мотивирано такова искане? В какъв срок и с какъв акт следва да се произнесе съдът и какви обстоятелства следва да преценява при произнасянето си?
  5. Кои са правнорелевантните обстоятелства, които следва да установява съдът по съществува на спора по законосъобразността на заповедта на кмета на район „Банкя“? Релевантни ли са към спора аргументите, поставени от Петров относно наличието или липсата на разрешение за строеж, за времето, когато е правена оградата и следва ли съдът да допусне направените доказателствени искания?
  6. Формулирайте възможните диспозитиви на решението на административния съд и посочете при какви евентуални обстоятелства.
  7. При подадена жалба срещу първоинстанционното решение с какъв съдебен акт следва да се произнесе Върховният административен съд и какъв би могъл да е неговият диспозитив?
-
-

КАЗУС № 3

Башар Мохамед, гражданин на Ирак при опит за преминаване на държавната граница на РБ през неустановените за това места, бил заловен от гранични полицаи при ГПУ- Свиленград на 17.08.2010 година в 03.00 часа. За констатираното и на основание чл.63, ал.1, т.1 от ЗМВР, полицейски орган при ГПУ- Свиленград издал Заповед за задържане на лице за срок от 24 часа на лицето Башар Мохамед в помещение за временно задържане на лице на ГПУ-Свиленград.

Лицето е освободено в 03.00 часа на 18.08.2010 година.

На 20.08.2010 година, Началникът на ГПУ- Свиленград издал Заповед за принудително отвеждане до границата на чужденеца Башар Мохамед-гражданин на Ирак. Заповедта за принудително отвеждане до границата е връчена лично срещу подпис на чужденеца на 20.08.2010 година и в присъствието на преводач от кюрдски език, /какъвто владее чужденецът/.

След връчване на Заповедта за принудително отвеждане до границата, Башар Мохамед подал чрез Началника на ГПУ- Свиленград Молба до Държавна агенция за бежанците към МС на РБ, с която поискал да му бъде предоставена закрила.

Молбата е получена в Държавната агенция за бежанците към МС на РБ на 09.09.2010 година.

На тази дата- 09.09.2010 година, до търсещия закрила Башар Мохамед е отправена Покана за явяване на интервю в ДАБ към МС на 10.09.2010 година от 09.часа. След обсъждане на бежанската история, ~~Решаващ орган при ДАБ към МС на РБ с Решение № 2121/03 11 2010~~ година образувал производство за предоставяне на статут на Бешар Мохамед- гражданин на Ирак. След влизане в сила на решението, интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ на 17.11.2010 година, провел интервю с Башар Мохамед, на което търсещият закрила заявил, че е напуснал Ирак, защото бил заплашен, че ще бъде убит от непознати лица и се страхувал за живота си. На 20.11.2010 година, Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ уведолил Председателя на ДАБ, че поради изтичане на срока за провеждане на ускореното производство, следва да се премине към производство по общия ред.

Със Становището на Интервюиращия орган, Председателят на ДАБ към МС на РБ е запознат на 21.11.2010 година.

На 16.05.2011 година, Председателят на ДАБ към МС на РБ издал Решение №308, с което отказал предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут на Башар Мохамед- гражданин на Ирак. Решението е връчено лично срещу подпис на Мохамед на 17.05.2010 година в присъствието на преводач от кюрдски език.

На 28.05.2011 година, Башар Мохамед подал жалба до Административен съд София град срещу Решение № 308 на Председател на ДАБ, срещу Заповедта за задържане на лице от 17.08.2010 година и срещу Заповедта за

Handwritten signature and date:
28.11.2010

принудително отвеждане до границата от 20.08.2010 година, като поискал да му бъде предоставена правна помощ.

Състав на Административен съд София- град, на когото е разпределено делото, оставил жалбата на Башар Мохамед без движение, тъй като към нея липсвал приложен документ за внесена държавна такса по Тарифа №1 към Закона за държавните такси в размер на 30 лева/ по 10 лева за обжалване на всеки един акт/.

Башар Мохамед изпълнил указанията на съда и внесъл 30 лева по сметката на Административен съд-София-град. Съдията-докладчик насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 12.06.2010 година от 10 часа.

На посочената дата, Башар Мохамед се явил лично и в присъствието на преводач от кюрдски език повторил бежанската си история. На съдебното заседание, Административен съд София-град отхвърлил молбата на Башар Мохамед за предоставяне на правна помощ без да изложи мотиви и обявил делото за решаване.

На 30.06.2010 година, Административен съд София-град с Решение № 577 отхвърлил жалбата на Башар Мохамед срещу трите акта.

След връчване на решението, Башар Мохамед подал жалба до ВАС на РБ.

В Ъ П Р О С И :

1. В какво по вид производство е следвала да бъде разгледана молбата на Башар Мохамед за предоставяне на закрила ?

---

2. Какво е следвало да извърши Председателят на ДАБ преди да постанови решението за отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут на Башар Мохамед?
3. Постановяването на Решението на Председателя на ДАБ след шест месеца от получаване на уведомлението за преминаване от ускорено производство към производство по общия ред произвежда ли правно действие- и ако да- какво.?
4. Визираните в Закона за убежището и бежанците срокове за разглеждане на молби за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут какъв характер имат-инструктивен или преклузивен и каква е разликата между двата вида срокове?

---

5. Каква е разликата между статут на бежанец и хуманитарен статут.?
6. Кой съд е компетентен да разгледа жалбата на Башар Мохамед, подадена от него срещу трите акта?
7. Какви процесуални действия е следвало да извърши съдът при постъпването на така подадената жалба от Башар Мохамед.?
8. Какво е значението на подсъдността и по какъв критерии се определя кой съд е компетентен да разгледа делото?

9. Може ли определената от закона подсъдност да бъде изменяна от съда и от страните?
  10. Правилно ли съставът на Административен съд София-град е оставил жалбата без движение за заплащане на държавна такса в размер на 30 лева?
  11. Извършил ли е процесуално нарушение Административен съд София- град като е отхвърлил молбата за предоставяне на правна помощ по конкретното дело и задължително ли е било предоставянето на такава за този вид дела.?
  12. Какъв диспозитив ще съдържа Решението на ВАС на РБ?
-
-

Служители на РДНСК – гр. В.Т. са съставили констативен акт от 2007 г., с който е установено извършването на строително-монтажни работи по реализацията на строеж „Жилищна сграда“ в УПИ II-1213, кв. 34 по плана на гр. В.Т., собственост на „М.“ ООД. Длъжностните лица са констатирани, че строежът е незаконен, тъй като не отговаря на предвижданията на действащия подробен устройствен план, одобрен със заповед на главния архитект на общината от 2001 г., по отношение на максимално допустимите плътност и интензивност на застрояване. Констативният акт не е връчен на извършителя на строежа. Проверката е направена по повод на жалба на М.Г. – собственик на УПИ III-1315, кв. 34 по плана на гр. В.Т. Със заповед на зам.-началника на ДНСК № ДК-36-255/19.11.2007 г., на основание чл. 224, ал. 7 във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗУТ, е наредено спиране изпълнението на всички видове строително-монтажни работи и е забранен достъпът до строежа. В мотивите на заповедта, възпроизвеждащи констатациите, съдържащи се в акта, е възприето наличието на незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 от ЗУТ. Заповедта, съобщена на извършителя на строежа на 05.12.2007 г., не съдържа указания относно възможността за нейното оспорване. За издаването на актове от тази категория издателят на заповедта е оправомощен от началника на ДНСК.

На 24.01.2008 г. управителят на дружеството е обжалвал пред съда акта на зам.- началника на ДНСК. Релевирано е искане за отмяната на заповедта по съображения за противоречието ѝ с материалния и процесуалния закон. Жалбоподателят се е позовал на разрешение за строеж на процесната жилищна сграда, издадено от главния архитект на общината през 2005 г., за което няма данни да е било обжалвано или отменено. Твърди се и нарушаване на правото на защита в административното производство поради несъобщаването на констативния акт.

В хода на съдебното производство е приета съдебно-техническа експертиза. Според заключението на вещото лице е налице съответствие на строежа с одобрените за извършването му строителни книжа – одобрен инвестиционен проект и издаденото въз основа на него разрешение за строеж, както и че към настоящия момент не съществуват отклонения в определените със строителните книжа параметри и извършващия се строеж на жилищната сграда.

ВЪПРОСИ:

- 1) Допустимо ли е съдебното оспорване и кой е съдът, местно компетентен да разгледа делото?
- 2) Лицето, сезирало органите на строителния контрол, притежава ли качеството на заинтересовано и дължимо ли е конституирането му като страна в съдебното производство?
- 3) В кои случаи и по какъв процесуален ред органите за национален строителен контрол могат да осъществяват проверка за законосъобразност на разрешение за строеж?

Съдебно-техническа експертиза
№ 12/2008 г.

4) Възможна ли е отмяната на разрешението за строеж на основание по чл. 99, т. 1 от АПК? Допустим ли е инцидентен контрол за законност на разрешението за строеж в производството по издаването на заповед по чл. 224, ал. 7 от ЗУТ?

5) Какъв е критерият за квалифицирането на нарушение на административно-производствените правила като съществено? Несъобщаването на констативния акт представлява ли такова нарушение в конкретния случай?

6) Незаконен ли е строежът по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 от ЗУТ? Законносъобразно ли е упражнено правомощието да се нареди спиране на строителството и да се забрани достъпът до строежа?

7) Какъв съдебен акт следва да постанови съдът и кой е правилният диспозитив? Напишете диспозитив на решение на касационната инстанция в случай, че първоинстанционният съд е отхвърлил оспорването.

Отговорите на въпроси от 1 до 6 включително следва да бъдат мотивирани.
